

9 december 2013

Politiebureau Haaren,
t.a.v. De Commissaris van Politie van de Gemeente Haaren
Postbus 44,
5076 ZG Haaren

Betreft: Aangifte strafbare feiten gepleegd door hoofdamttenaren I&M

Geachte Mevrouw/Heer Commissaris,

Zoals bij u bekend wees het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) op 30 November 2004 een arrest inzake Oneryildiz-v.-Turkey. Dat arrest maakt in rechtsoverweging 89 duidelijk dat art. 2 van Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) strafrechtelijk moet worden uitgelegd als een plicht voor de overheid om bedreigingen voor het recht op leven te voorkomen. Dat betekent in ieder geval een strafrechtelijk afdwingbaar verbod op het gedogen van bekende milieusituaties die een bedreiging vormen voor de gezondheid.

Het is u ongetwijfeld bekend dat wonen langs een drukke snelweg door bebouwde kommen zoals Kennedylaan, N270, N69, N65 ongezond is. Uit de literatuur zijn diverse studies bekend waar uit blijkt dat omwonenden tot op 1000 m1 langs een drukke snelweg 1-2 jaar korter leven. Voor inwoners van Brabant betekent dat -omgerekend naar verkeersdoden- tenminste tenminste 31-74 vermijdbare sterfgevallen per jaar. Zie www.n65.nl onder Brabant.

Wat betreft de N65 blijkt uit de Startbeslissing N65 dat het Ministerie van Infrastructuur & Milieu (I&M) welbewust en systematisch overschrijding van luchtverontreinigingsnormen ontkent door in het NSL veel verder van de wegrand te meten/rekenen dan de wet toestaat. Zie deze voetnoot¹. Dit is een ambtsmisdrijf ingevolge art. 355 lid 4 WvS. Art.162 Sv verplicht alle "openbare colleges en ambtenaren die in de uitoefening van hun bediening kennis krijgen van een misdrijf met de opsporing waarvan zij niet zijn belast, daarvan onverwijld aangifte te doen." Die verplichting geldt dus ook de beide verantwoordelijken bij I&M voor de N65, M.C.A. Blom en M.J.R. Dirkson, die daar geen gehoor aan geven. Het NSL kan ook privaatrechtelijk worden uitgevoerd. Dus maakt Pikmeer II vervolging mogelijk.

Bijlage 1 geeft een korte samenvatting van jurisprudentie inzake de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen bij het gedogen van asbestverontreiniging waar het OM actief vervolgt. Weliswaar is asbest niet hetzelfde als luchtverontreiniging maar heeft wel soortgelijke effecten. Iedereen weet immers dat asbest ongezond is maar evenals bij luchtverontreiniging is alleen duidelijk dat sommige blootgestelde personen in hun gezondheid worden getroffen. Onduidelijk blijft, wie precies wordt getroffen, op welke termijn en op welke wijze. Voor de goede orde wijzen wij u op het rapport d.d. 3 juni 2012 in voetnoot². Daaruit blijkt dat de risico's van blootstelling aan asbest gedurende 30 jaar onder omstandigheden geringer zijn dan langdurige blootstelling aan luchtverontreiniging.

Vandaar deze strafrechtelijke aanklacht tegen beide ambtenaren als dader, deelnemer, medeplichtige of medeschuldige op basis van bijv. art. 173a/b, 287-295, 300-306, 307-309 WvS.
Met vriendelijke groet, Bestuur N65

¹ - Schrijven I&M d.d. 25 juli 2013 stelt in het slot van de 23e alinea: "dat toetspunten op minimaal 10 meter van de wegrand geplaatst moeten worden tenzij een gevel dichterbij is gelegen." Zie details op: <http://www.n65.nl/RvS-Haaren/Procedure-Overschrijding-Luchtverontreinigingsnormen-N65.htm>

- RBL2007 art. 70 stelt evenwel dat concentraties worden bepaald: "op niet meer dan 10 meter van de wegrand".

- Richtlijn 2008/50/EC stelt in ANNEX III: Section C: for all pollutants, traffic-orientated sampling probes shall be at least 25 m from the edge of major junctions and no more than 10 m from the kerbside.

- Richtlijn 2008/50/EC stelt in ANNEX III: A1: "Ambient air quality shall be assessed at all locations except"

² <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asbest/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2010/07/12/advies-gezondheidsraad-asbest-ricos-van-milieu--en-beroepsmatige-blootstelling.html>

Bijlage 1 Jurisprudentie overzicht met 3 voorbeelden (niet uitputtend)

Gerechtshof Amsterdam d.d. 24-01-2012

Zie <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHAMS:2012:BV2831>

Casus: Winkelmagazijn waar bewezen werd verklaard dat asbest los liet uit het plafond.

Conclusie: Amosiet is, naar uit de rapportages blijkt, een schadelijke soort asbest. Inademing hiervan is ook in geringe hoeveelheid onomkeerbaar en vormt daarmee een gevaar voor de volksgezondheid door cumulatie van die vezels in de longen. Voorkomen moet dan ook worden dat mensen (winkelend / werkend) onnodig dergelijke vezels inademen.

Niet voldoende maatregelen daartoe nemen valt aan de rechtspersoon toe te rekenen.

Veroordeling volgde op basis van artikel 173a Wetboek van Strafrecht (*Opzettelijk en wederrechtelijk een stof op of in de bodem, in de lucht of in het oppervlaktewater brengen, terwijl daarvan gevaar voor de openbare gezondheid of levensgevaar voor een ander te duchten is, terwijl het feit wordt begaan door een rechtspersoon*).

=====
Rechtbank 's-Hertogenbosch d.d. 17-02-2009

Zie <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBSHE:2009:BH2988>

Casus: Bedrijfspann waarvan koper constateerde dat verschillende ruimtes van de zolder van het [verdachte] aangegeven dat er een hoog gezondheidsrisico bestond en dat sanering dringend noodzakelijk is.

Conclusie: De rechtbank rekent de wetenschap bij de bestuurders van de enig aandeelhouder van verdachte van de aanwezigheid van asbest en het gevaarsrisico voor de gezondheid van werknemers van verdachte in redelijkheid toe aan verdachte.

Veroordeling volgde op basis van onder meer artikel 91 van het Wetboek van Strafrecht dat Boek 1 van toepassing verklaart op strafbare feiten in andere wetten en verordeningen. In casu de Arbeidsomstandighedenwet en Wet Economische delicten. Bij luchtverontreiniging zou het gaan om de Wet Milieubeheer met diverse strafrechtelijke bepalingen.

=====
Rechtbank Arnhem d.d. 08-10-2009

Zie <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBARN:2009:BK0402>

Casus: als werkgever samen en in vereniging met één of meer andere werkgever(s) handelingen hebben/heeft verricht en/of hebben/heeft nagelaten in strijd met de Arbeidsomstandighedenwet 1998 en/of de daarop berustende bepalingen terwijl daardoor, naar zij wist(en) of redelijkerwijs moest(en) weten, levensgevaar of ernstige schade aan de gezondheid van een of meer werknemers ontstond of te verwachten was,

Conclusie: Gezien..... is de rechtbank van oordeel dat het binnenkrijgen van niet te verwaarlozen hoeveelheden asbestvezels door een ongecontroleerde, systematische bewerking van asbesthoudend materiaal per definitie als "ernstige schade voor de gezondheid" onderscheidenlijk "levensgevaar" (en afhankelijk van de omstandigheden "gevaar voor de openbare gezondheid") in de zin van artikel 32, eerste lid, Arbeidsomstandighedenwet respectievelijk artikel 173a en 173b Wetboek van Strafrecht aangemerkt dienen te worden.

=====
Bovengenoemde zeer beperkte selectie geeft voor asbest dezelfde strafrechtelijke criteria weer als bij luchtverontreiniging. Asbest betreft veelal gebouwen en werknemers/klanten. Wetenschap van gevaar voor de gezondheid blijkt dan strafbaar bij gedogen van die situatie ook als concrete sterfgevallen ontbreken. Zowel personen als verantwoordelijke (personen bij) rechtspersonen zijn daarvoor aansprakelijk als zij redelijkerwijs schade aan de gezondheid konden verwachten. Dit ongeacht de vraag om welke politieke en beleidsoverwegingen het asbest werd gedoogd. Qua beleid zijn altijd excuses te vinden via politieke en beleidsoverwegingen. Het strafrecht heeft daarvoor terecht geen consideratie.
